

(2002/C 115 E/269)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3301/01**från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till kommissionen**

(28 november 2001)

Ämne: Harmonisering av gasolflaskor

En grupp som faktiskt verkligen rör sig mellan de olika EU-länderna är husvagns- och husbilscamparna. Turismen är ju också prioriterad inom unionen för att bland annat öka sysselsättningen.

Men inom EU finns inga enhälliga bestämmelser som gör att husvagns- och husbilsägarna kan byta till sig en fylld gasolflaska mot den tomma. Varje land har olika former av material och anslutningar till gasolflaskorna, vilket gör att till exempel de svenska campingturisterna har svårigheter att resa längre tider utomlands.

Problemet torde vara lika för samtliga mobila hem över hela Europa om medborgare önskar resa omkring som turister.

Har kommissionen tittat närmare på behovet av en EU-harmoniserad gasolflaska som komplement till de olika nationella typerna i respektive land och som passar till samtliga anslutningar och som kan bytas på bensinstationer med flera ställen överallt på den inre marknaden?

Svar från Frederik Bolkestein på kommissionens vägnar

(16 januari 2002)

I gällande EG-rätt för sådana gasolflaskor som frågeställaren menar fastställs främst väsentliga krav för användarnas säkerhet. Det finns i nuläget inga EG-bestämmelser om själva anslutningarna.

Ett eventuellt initiativ på EU-nivå för att införa enhetliga regler på detta område skulle först kräva en grundlig undersökning av vilka problem som uppstår på grund av att anslutningarna inte är lika och vad detta innebär för den inre marknads funktion. Detta för att man skall kunna avgöra om det är nödvändigt med åtgärder på EU-nivå.

(2002/C 115 E/270)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3304/01**från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till kommissionen**

(28 november 2001)

Ämne: Salmonella i kött importerat till Sverige

Av 72 köttpartier införda från EU-länder hittade Livsmedelsverket salmonella i vart åttonde. I svinkött var det vart fjärde — detta trots att köttet ska vara garanterat fritt från smitta. Av 14 analyserade bakteriestammar i det smittade köttet visade sig 12 vara resistent mot någon antibiotika och två var motståndskraftiga mot sex typer av antibiotika.

Resultaten återfinns i Livsmedelsverkets rapport Garantiprojekt 2000. Av de 72 partierna på vilka prover togs gällde 29 nöt, 24 svin och 19 kött från fjäderfä. Av svinköttet visade sig drygt vart fjärde innehålla salmonella liksom två partier fjäderfä. Vanligast var salmonella i svinkött från Tyskland. Av tio undersökta partier var fem smittade, trots att de kontrollerats. Livsmedelsverket har även granskat dokument för 532 köttpartier som omfattades av salmonellagarantin för att se om de stämde med EU:s regler. För 83 procent var intygen korrekta. Det svenska Livsmedelsverket konstaterar att kunskapen om att Sverige har speciella

regler för salmonella måste spridas bättre i EU och att salmonella kan finnas i partier trots korrekta intyg. En möjlighet vore att skicka tillbaka köttpartier från "notoriska syndare" om intyg saknas eller är felaktiga.

Kravet i EU måste vara att 100 procent av det kött som importerats till Sverige måste ha korrekta intyg. Vad ämnar kommissionen göra för att se till att så blir fallet?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(24 januari 2002)

Som svar på frågan kan kommissionen meddela att den svenska myndigheten för livsmedelskontroll (Livsmedelsverket) inte har underrättat kommissionen om rapporten Garantiprojekt 2000 som parlamentsledamoten hänvisar till. Kommissionen kan informera de övriga medlemsstaterna om resultatet av den kontroll som utförts av de svenska myndigheterna på grundval av officiella och uttömmande upplysningar.

De svenska myndigheterna har rätt att inom ramen för tillämpningen av de tilläggsgarantier som de fick genom anslutningsfördraget utföra vissa kontroller av köttpartier från de övriga medlemsstaterna, samtidigt som man måste följa bestämmelserna i direktiv 89/662/EEG⁽¹⁾. Förutom de kontakter som de svenska myndigheterna kan ta med enskilda medlemsstater, skall de svenska myndigheterna via det telematiska gemenskapssystemet för snabb varning om livsmedelsrisker anmäla de smittade partier de upptäckt och de åtgärder de vidtagit till kommissionen. Kommissionen överför omedelbart informationen till de övriga medlemsstaterna. Om problemen upprepas från samma destination kan kommissionen se till att det blir en särskild uppföljning och kräva förbättringar. Vid behov kan kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor göra ett kontrollbesök.

Kommissionen vidtar åtgärder för att minska risken att människor skall smittas av salmonella i livsmedel. Den 1 augusti 2001 antog kommissionen en rapport och två förslag om att bekämpa och förebygga zoonoser som lämnades till rådet och parlamentet⁽²⁾. En förordning föreslås för att fastställa de mål som skall gälla i gemenskapen för att minska förekomsten av zoonoser i särskilda djurpopulationer och vid behov i andra led i livsmedelskedjan. Efter en övergångsperiod skall restriktioner börja tillämpas när det gäller utsläppande på marknaden av ägg och kött från fjäderfä.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (EGT L 395, 30.12.1989).

⁽²⁾ KOM(2001) 452 slutlig (rapporten), EGT C 304 E, 30.10.2001 (förslagen).

(2002/C 115 E/271)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3309/01

från Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) till kommissionen

(28 november 2001)

Ämne: Dålig förvaltning bland försäkringsinstanser i Grekland

Den grekiska ombudsmannen slår i sin årsrapport fast att försäkringsorganen i landet karaktäriseras av dålig förvaltning och att detta skapar allvarliga problem i samband med utfärdandet av pensioner, i synnerhet i samband med så kallad successiv försäkring, antingen inom Grekland eller – vilket gäller i ganska många fall – i länder som hör till Europeiska unionen.

Som ett resultat av dessa förseningar går en stor grupp av medborgare – främst grekiska utvandrare och migrerande arbetskraft – miste om rätten till att få sina pensionshandlingar i god tid, något som utgör ett direkt hinder för den fria rörligheten bland arbetstagare, vilket är ett av Europeiska unionens grundläggande mål.